

Nineteenth Sunday in Ordinary Time – August 07, 2022

Last Sunday's "Parable of the rich fool" delivered a compelling reason to do the right thing—now: "You fool, this night your life will be demanded of you." Today, Jesus warns us: "You also must be prepared, for at an hour you do not expect, the Son of Man will come." Though we do not know when our Master will come, we do know what our Master expects to find. Jesus expects us to be vigilant and diligent in our work for the kingdom, but also filled with reverent mercy toward our fellow servants and ourselves. What changes do I need to make, right now, so that the many people outside "the Master's house" will want to come inside to experience the healing comfort of Jesus' own mercy in the compassion of Jesus' modern-day disciples?

VIGILANCE

Today Jesus proposes an attitude universally countercultural: vigilance. Whatever our other differences, we moderns dread delay; we hate to wait! All three readings call us to faith-filled vigilance, "focused" waiting, holy patience. In communion with our ancestors across the centuries—those to whom Wisdom and Hebrews were addressed—we, recalling the Rich Fool's sudden demise, must work, witness, and worship in this world with our hearts set on the future that God has prepared for us, the fulfillment of bold and beautiful promises: deliverance from threats without and burdens within, a heavenly homeland, a city yet to come. Well might all of us called to spiritual vigilance also spare a thought for those who work while others sleep—police, firefighters, first responders—making our own the night prayer attributed to Saint Augustine: "Keep watch, dear Lord, with those who wake, or watch, or weep tonight, and give your angels and saints charge over those who sleep. Tend your sick ones, O Lord Christ, give rest to the weary, bless the dying, soothe the suffering, pity the afflicted, shield the joyous; and all for your love's sake. Amen."

DILIGENCE

Our watchfulness is to be not only prayerful but service-oriented, that active-contemplative balance so often proposed by Luke's Jesus. Though ignorance of the master's wishes may win some a reprieve, Jesus presumes that we who are listening to him now will not qualify for such mitigation. Using Luke's favorite image of table fellowship, Jesus depicts the master "girding" himself, just as the disciples have been told to do, and serving the servants who persevered in their service of watching and working. How often we brush off a thank-you from others by saying, "It was the least I could do!" And, sadly, how often we do the least we can! But true discipleship, in Luke's perspective, is not settling for the least we can get away with until our master's return, but getting ready by always being ready for his kingdom to come.

Today's Readings: Wis 18:6–9; Ps 33:1, 12, 18–19, 20–22; Heb 11:1–2, 8–19 [1–2, 8–12]; Lk 12:32–48 [35–40]

Decimonoveno Domingo del Tiempo Ordinario - 07 de Agosto de 2022

La “Parábola del rico insensato” del domingo pasado nos dio una razón de peso para hacer lo correcto, ahora: “Necio, esta noche se te pedirá la vida”. Hoy, Jesús nos advierte: “También ustedes deben estar preparados, porque a la hora que no esperen, vendrá el Hijo del Hombre”. Aunque no sabemos cuándo vendrá nuestro Maestro, sí sabemos lo que él espera encontrar. Jesús espera que seamos vigilantes y diligentes en nuestro trabajo por el reino, pero también llenos de reverente misericordia hacia nuestros compañeros y hacia nosotros mismos. ¿Qué cambios necesito hacer, ahora mismo, para que las muchas personas que están fuera de “la casa del Maestro” quieran entrar para experimentar el consuelo sanador de la propia misericordia de Jesús en la compasión de los discípulos modernos de Jesús?

VIGILANCIA

Hoy Jesús propone una actitud universalmente contracultural: la **vigilancia**. Independientemente de nuestras otras diferencias, los modernos tememos la demora; ¡odiamos esperar! Las tres lecturas nos llaman a una **vigilancia** llena de fe, a una espera “concentrada”, a una santa paciencia. En comunión con nuestros antepasados a lo largo de los siglos -a los que se dirigían Sabiduría y Hebreos-, nosotros, recordando la repentina desaparición del Rico Loco, debemos trabajar, dar testimonio y rendir culto en este mundo con el corazón puesto en el futuro que Dios ha preparado para nosotros, el cumplimiento de promesas audaces y hermosas: la liberación de las amenazas externas y de las cargas internas, una patria celestial, una ciudad aún por venir. Todos los que estamos llamados a la **vigilancia** espiritual deberíamos pensar también en los que trabajan, aunque otros duerman -policía, bomberos, socorristas-, haciendo nuestra la oración nocturna atribuida a san Agustín: “Vela, querido Señor, por los que se despiertan, velan o lloran esta noche, y encarga a tus ángeles y santos que cuiden de los que duermen. Atiende, Señor, a tus enfermos, da descanso a los cansados, bendice a los moribundos, alivia a los que sufren, compadece a los afligidos, protege a los alegres; y todo por tu amor. Amén”.

DILIGENCIA

Nuestra **vigilancia** ha de ser no sólo orante, sino orientada al servicio, ese equilibrio activo-contemplativo que tan a menudo propone el Jesús de Lucas. Aunque la ignorancia de los deseos del maestro puede ganar un indulto para algunos, Jesús supone que nosotros, que le escuchamos ahora, no tendremos derecho a esa mitigación. Utilizando la imagen favorita de Lucas sobre la comunión en la mesa, Jesús representa al amo “**ciñéndose**”, tal como se les ha dicho a los discípulos, y sirviendo a los siervos que perseveran en su servicio de **vigilancia** y trabajo. Cuántas veces deseamos un agradecimiento de los demás diciendo: “¡Es lo menos que podía hacer!” Y, lamentablemente, ¡cuántas veces hacemos lo mínimo que podemos! Pero el verdadero discipulado, en la perspectiva de Lucas, no consiste en conformarse con lo mínimo que podamos hacer hasta el regreso de nuestro maestro, sino en prepararse estando siempre listos para que venga su reino.

Chúa Nhật Tuần XIX Mùa Thường Niên Năm C (07 tháng 8, 2022)

BÀI ĐỌC I: Kn 18, 6-9

"Như Chúa đã làm hại đối thủ thế nào, Chúa cũng đã làm cho chúng tôi được vẻ vang như vậy".

Trích sách Khôn Ngoan.

Chính đêm ấy, cha ông chúng ta đã biết trước, để biết chắc mình đã tin tưởng vào lời thề nào mà được can đảm. Dân Chúa đã mong đợi sự giải thoát những người công chính và sự tiêu diệt kẻ thù. Vì như Chúa đã làm hại đối thủ thế nào, Chúa cũng kêu gọi để làm cho chúng tôi được vẻ vang như vậy.

Vì những con cái thánh thiện của các tổ phụ tốt lành đã lén lút tế lễ, và đồng tâm thiết lập luật thánh thiện, ấn định rằng những người công chính sẽ đồng hưởng vinh nhục, may rủi đều nhau; như vậy là họ đã xướng lên trước bài ca tụng của các tổ phụ.

Đó là lời Chúa.

ĐÁP CA: Tv 32, 1 và 12. 18-19. 20 và 22

Đáp: Phúc thay dân tộc mà Chúa chọn làm cơ nghiệp riêng mình (*c. 12b*).

Xướng:

1) Người hiền đức, hãy hân hoan trong Chúa; ca ngợi là việc của những kẻ lòng ngay. Phúc thay quốc gia mà Chúa là chúa tể, dân tộc mà Chúa chọn làm cơ nghiệp riêng mình. - Đáp.

2) Kìa Chúa để mắt coi những kẻ kính sợ Ngài, nhìn xem những ai cậy trông ân sủng của Ngài, để cứu gỡ họ khỏi tay thần chết, và nuôi dưỡng họ trong cảnh cơ hàn. - Đáp.

3) Linh hồn chúng con mong đợi Chúa, chính Ngài là Đấng phù trợ và che chở chúng con. Lạy Chúa, xin đổ lòng từ bi xuống trên chúng con, theo như chúng con tin cậy ở nơi Ngài. - Đáp.

BÀI ĐỌC II: Dt 11, 1-2, 8-19

"Ông mong đợi thành trì có nền móng mà Thiên Chúa là kiến trúc sư và là Đấng sáng lập".

Trích thư gửi tín hữu Do-thái.

Anh em thân mến, đức tin là cốt yếu những thực tại người ta mong đợi, là bằng chứng điều bí ẩn. Vì nhờ đức tin mà các tiên nhân đã nhận được bằng chứng tốt.

Nhờ đức tin, Abraham đáp lại tiếng Chúa gọi, để ra đi đến xứ ông sẽ được lãnh làm gia nghiệp, và ông ra đi mà không biết mình đi đâu. Nhờ đức tin, ông đến cư ngụ trong đất Chúa hứa, như trong đất khách quê người, sống trong lều trại, cũng như Isaac và Giacóp, những kẻ đồng thừa tự cùng một lời hứa. Vì chưng, ông mong đợi thành trì có nền móng mà Thiên Chúa là kiến trúc sư và là Đấng sáng lập.

Nhờ đức tin mà ngay cả bà Sara son sẽ được sức mang thai, mặc dầu bà đã già, bởi vì bà tin rằng Đấng đã hứa sẽ trung tín giữ lời. Vì thế, do tự một người, mặc dầu người đó như chết rồi, mà có một dòng dõi đông đúc vô số như sao trên trời và như cát bãi biển.

Chính trong đức tin mà tất cả những kẻ ấy đã chết trước khi nhận lãnh điều đã hứa, nhưng được nhìn thấy và đón chào từ đằng xa, đồng thời thú nhận rằng mình là lữ khách trên mặt đất. Những ai nói những lời như thế, chúng tỏ rằng mình đang đi tìm quê hương. Giá như họ còn nhớ đến quê hương dưới đất mà họ đã lìa bỏ, chắc họ có đủ thời giờ trở về. Nhưng hiện giờ họ ước mong một quê hương hoàn hảo hơn, tức là quê trời. Vì thế, Thiên Chúa không ngại để họ gọi mình là Thiên Chúa của họ, vì Người đã dọn sẵn cho họ một thành trì.

Nhờ đức tin, khi bị thử lòng, Abraham đã dâng Isaac. Ông hiến dâng con một mình, ông là người nhận lãnh lời hứa, là người đã được phán bảo lời này: "Chính nơi Isaac mà có một dòng dõi mang tên người". Vì ông nghĩ rằng Thiên Chúa có quyền làm cho kẻ chết sống lại, do đó, ông đã đón nhận con ông như một hình ảnh. Đó là lời Chúa.

Hoặc bài văn này: Dt 11, 1-2, 8-12

Anh em thân mến, đức tin là cốt yếu những thực tại người ta mong đợi, là bằng chứng điều bí ẩn. Vì nhờ đức tin mà các tiên nhân đã nhận được bằng chứng tốt.

Nhờ đức tin, Abraham đáp lại tiếng Chúa gọi, để ra đi đến xứ ông sẽ được lãnh làm gia nghiệp, và ông ra đi mà không biết mình đi đâu. Nhờ đức tin, ông đến cư ngụ trong đất Chúa hứa, như trong đất khách quê người, sống trong lều trại, cũng như Isaac và Giacóp, những kẻ đồng thừa tự cùng một lời hứa. Vì chưng, ông mong đợi thành trì có nền móng mà Thiên Chúa là kiến trúc sư và là Đấng sáng lập.

Nhờ đức tin mà ngay cả bà Sara son sẽ được sức mang thai, mặc dầu bà đã già, bởi vì bà tin rằng Đấng đã hứa sẽ trung tín giữ lời. Vì thế, do tự một

người, mặc dầu người đó như chết rồi, mà có một dòng dõi đông đúc vô số như sao trên trời và như cát bãi biển.

Đó là lời Chúa.

ALLELUIA: Ga 14, 5

Alleluia, alleluia! - Chúa phán: "Thầy là đường, là sự thật và là sự sống: không ai đến được với Cha mà không qua Thầy". - Alleluia.

PHÚC ÂM: Lc 12, 32-48

"Các con hãy sẵn sàng".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Hỡi đoàn bé nhỏ, các con đừng sợ, vì Cha các con đã vui lòng ban nước trời cho các con. Các con hãy bán những của các con có mà bố thí. Hãy sắm cho các con những túi không hư nát, và kho tàng không hao mòn trên trời, là nơi trộm cướp không lai vãng và mối mọt không làm hư nát. Vì kho tàng các con ở đâu, thì lòng các con cũng ở đó.

"Các con hãy thắt lưng, hãy cầm đèn cháy sáng trong tay, và hãy làm như người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ về gõ cửa, thì mở ngay cho chủ. Phúc cho những đầy tớ nào khi chủ về còn thấy tỉnh thức: Thầy bảo thật các con, chủ sẽ thắt lưng, đặt chúng vào bàn ăn, và đi lại hầu hạ chúng. Nếu canh hai hoặc canh ba, chủ trở về mà gặp thấy như vậy, thì phúc cho các đầy tớ ấy. Các con hãy hiểu biết điều này là nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, ắt sẽ tỉnh thức, không để nó đào ngạch nhà mình. Cho nên các con hãy sẵn sàng: vì giờ nào các con không ngờ, thì Con Người sẽ đến".

Phêrô thưa Người rằng: "Lạy Thầy, Thầy nói dụ ngôn đó chỉ về chúng con hay về mọi người?" Chúa phán: "Vậy con nghĩ ai là người quản lý trung tín khôn ngoan mà chủ đã đặt coi sóc gia nhân mình, để đến giờ phân phát phần lúa thóc cho họ? Phúc cho đầy tớ đó, khi chủ về, thấy nó đang làm như vậy. Thầy bảo thật các con, chủ sẽ đặt người đó trông coi tất cả gia sản mình. Nhưng nếu đầy tớ ấy nghĩ trong lòng rằng: "Chủ tôi về muộn", nên đánh đập tớ trai tớ gái, ăn uống say sưa: chủ người đầy tớ ấy sẽ về vào ngày nó không ngờ, vào giờ nó không biết, chủ sẽ loại trừ nó, và bắt nó chung số phận với những kẻ bất trung. Nhưng đầy tớ nào đã biết ý chủ mình mà không chuẩn bị sẵn sàng, và không làm theo ý chủ, thì sẽ bị đòn nhiều. Còn đầy tớ nào không biết ý chủ mình mà làm những sự đáng trừng phạt, thì sẽ bị đòn ít hơn. Vì người ta đã ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều, và đã giao phó cho ai nhiều, thì sẽ đòi kẻ ấy nhiều hơn".

Đó là lời Chúa.

Hoặc bài văn này: Lc 12, 35-40

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Các con hãy thắt lưng, hãy cầm đèn cháy sáng trong tay, và hãy làm như người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ về gõ cửa, thì mở ngay cho chủ. Phúc cho những đầy tớ nào khi chủ về còn thấy tỉnh thức: Thầy bảo thật các con, chủ sẽ thắt lưng, đặt chúng vào bàn ăn, và đi lại hầu hạ chúng. Nếu canh hai hoặc canh ba, chủ trở về mà gặp thấy như vậy, thì phúc cho các đầy tớ ấy. Các con hãy hiểu biết điều này là nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, ắt sẽ tỉnh thức, không để nó đào ngạch nhà mình. Cho nên các con hãy sẵn sàng: vì giờ nào các con không ngờ, thì Con Người sẽ đến".

Đó là lời Chúa.